Lietas arhīva Nr. K30-1323-22/4
ECLI:LV:RVPT:2022:0617.11087103220.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022.gada 17.jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa,
tiesnese Z. Studente,
rakstveida procesā izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas un /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma180.panta pirmās daļas un 193.panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ un /pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, un konkrēti:

2020.gada 6.septembrī ap plkst.01.50, atrodoties /adrese/, Rīgā, pie veikala "/Nosaukums/", /pers. B/ un /pers. A/ nolēma izdarīt svešas kustamas mantas atklātu nolaupīšanu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās.

Īstenojot savu kopīgo, vienoto nodomu vērstu uz zādzības izdarīšanu, rīkojoties ar vienotām un saskaņotām darbībām, tīši un prettiesiski, mantkārīgu motīvu vadīti, /pers. B/ un /pers. A/ piegāja pie cietušā /pers. C/ un uzsāka ar viņu sarunu. Tālāk, turpinot īstenot savu kopīgo, vienoto nodomu, vērstu uz zādzības izdarīšanu, kamēr /pers. B/ novēroja apkārtni un novērsa cietušā /pers. C/ uzmanību sarunājoties, /pers. A/, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā veidā, nogrieza cietušajam /pers. C/ piederošās somas jostu, pēc kā /pers. B/ un /pers. A/ pameta noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietu ar cietušajam piederošo somu 10 EUR vērtībā, kurā atradās a/m VW Golf tehniskā pase bez materiālas vērtības, /pers. C/ vadītāja apliecība bez materiālas vērtības, /pers. C/ Latvijas Republikas pase bez materiālas vērtības, a/m VW Golf atslēgas bez materiālas vērtības, mājas atslēgas bez materiālas vērtības, mobilais telefons Samsung A40 200 EUR vērtībā, naudas maks 15 EUR vērtībā, /pers. C/ SEB bankas norēķinu karte bez materiālas vērtības.

Tādā veidā /pers. B/ un /pers. A/, īstenojot savu vienoto noziedzīgo nodomu, vērstu uz zādzības izdarīšanu, veicot saskaņotas darbības, atklāti nolaupīja /pers. C/ piederošo mantu un kopīgi, prettiesiski ieguva svešu mantu savā valdījumā, lai tālāk rīkotos ar to kā ar savu, kopīgi nodarot /pers. C/ materiālo zaudējumu 225 EUR apmērā.

Ar savām darbībām /pers. B/ un /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

[2] /pers. B/ izdarīja sveša maksāšanas līdzekļa nelikumīgu izmantošanu, un konkrēti:

/pers. B/, 2020.gada 6.septembrī ap plkst.01.50, atrodoties /adrese/, Rīgā, pie veikala "/Nosaukums/", augstāk minētajā apsūdzībā norādītajos apstākļos ieguva savā prettiesiskā valdījumā /pers. C/ izsniegto AS "SEB banka" norēķinu karti Nr./numurs/, un nolēma to nelikumīgi izmantot.

Īstenojot savu noziedzīgo nodomu, vērstu uz sveša maksāšanas līdzekļa izmantošanu, un, zinot, ka viņam nav likumīgu tiesību veikt darījumus ar šo maksāšanas līdzekli, /pers. B/, rīkojoties tīši un prettiesiski, mantkārīgu motīvu vadīts, nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli un 2020.gada 6.septembrī plkst.02.46, atrodoties restorānā "/Nosaukums A/", /adrese/, izmantojot bezkontakta norēķinu sistēmu, norēķinājās ar /pers. C/ izsniegto AS "SEB banka" norēķinu karti Nr./numurs/ un apmaksāja savus pirkumus 34,80 EUR vērtībā, atskaitot naudas līdzekļus no norēķinu kartei piesaistītā bankas konta Nr./konta numurs/.

Ar savām darbībām /pers. B/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli un nodarīja /pers. C/ materiālo zaudējumu 34,80 EUR apmērā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā.

[3] Tiesā 2022.gada 1.jūnijā saņemts prokurores B. Adleres viedoklis par piemērojamo sodu un citiem ar sprieduma taisīšanu saistītajiem jautājumiem.

Prokurore lūdz tiesu:

- atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem; – atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 8 mēnešiem bez mantas konfiskācijas; – saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo, trešo daļu, daļēji saskaitot noteiktos sodus pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, galīgo sodu noteikt – brīvības atņemšana uz 10 mēnešiem, bez mantas konfiskācijas; – saskaņa ar Krimināllikumā 52.pantu, soda izciešanā ieskaitīt aizturēšana pavadīto laiku no 2020.gada 9.septembra līdz 2020.gada 11.septembrim;
- atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un noteikt sodu – brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, - saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu, soda izciešanā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku – 2021.gada 13.oktobri;
- Piedzīt solidāri no /pers. B/ un /pers. A/ par labu /pers. C/ radīto materiālo zaudējumu 264,95 EUR apmērā, un no /pers. B/ ar labu /pers. C/ radīto materiālo zaudējumu 34,80 EUR apmērā.

[4] Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2022.gada 6.jūnijā saņemts /pers. B/ aizstāvja zvērināta advokāta palīga A. Ševčuka viedoklis par piemērojamo sodu un citiem ar sprieduma taisīšanu saistītajiem jautājumiem.

/pers. B/ aizstāvis zvērināta advokāta palīgs A. Ševčuks lūdzu tiesu apsūdzētajam /pers. B/ gan pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, gan Krimināllikuma 193.panta otrās daļas noteikt šādu soda veidu – piespiedu darbs, tā apmēru nosakot pēc tiesas ieskatiem.

Motīvu daļa

Tiesa, saskaņā ar Covid-19 infekciju izplatības pārvaldības likuma 12.panta $1.^{1}$daļu nolēma lietu izskatīt rakstveida procesā 20222.gada 17.jūnijā.

Par lietas izskatīšanu rakstveida procesā lietas dalībniekiem 2022.gada 25.maijā tika nosūtīts paziņojums, izskaidrojot tiesības pieteikt noraidījumu tiesas sastāvam, iesniegt iebildumus pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā, iesniegt viedokli par piemērojamo soda veidu un mēru un citiem ar spriedumu saistītiem jautājumiem.

Līdz lietas izskatīšanai rakstveida procesā netika pieteikts noraidījums tiesas sastāvam un netika izteikti iebildumi pret lietas iztiesāšanu rakstveida procesā. Līdz ar to tiesa atzina, ka krimināllieta izskatāma rakstveida procesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo daļu tiesa atzīst, ka pastāv pamats neveikt pierādījumu pārbaudi attiecībā uz visu apsūdzību, ņemot vērā to, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ atzīst savu vainu visā viņiem izvirzītajā apsūdzībā, tiesai pēc lietas materiālu pārbaudes nav šaubu par

apsūdzēto vainu, kā arī apsūdzētie ir piekrituši šādas pārbaudes neizdarīšanai. Tiesa ņem vērā, ka apsūdzētajiem pirmstiesas procesā ir izskaidrota pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālā būtība un sekas. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Tiesa atzīst /pers. A/ un /pers. B/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas par pareizu un apsūdzēto vainu – par pilnībā pierādītu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. A/ un /pers. B/ katrs ir sodāms par viena noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Tiesa atzīst /pers. B/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas par pareizu un apsūdzētā vainu – par pilnībā pierādītu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. B/ ir sodāms par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā.

Nosakot sodu un tā mēru, tiesa atbilstoši Krimināllikuma 46.panta otrajai un trešajai daļai ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgo personību, personas resocializācijas iespējas, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā /pers. A/ un /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atzīstams par mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu apsūdzētā /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pēc Krimināllikuma 193.panta otrās daļas atzīstams par smagu noziegumu.

Krimināllikuma 180.panta pirmā daļa paredz sodu – brīvības atņemšana uz laiku līdz vienam gadam vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai probācijas uzraudzība, vai sabiedriskais darbs, vai naudas sods.

Krimināllikuma 193.panta otrā daļa paredz sodu - brīvības atņemšana uz laiku līdz pieciem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai sabiedriskie darbi, vai naudas sods, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. A/ un /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, atzīstams tas, ka apsūdzētie atzīst savu vainu un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, atzīstams tas, ka apsūdzētais atzīst savu vainu un izdarīto nožēlo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas l.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli viņam inkriminētā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un 193.panta otrajā daļā paredzētu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanā atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 2.punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli viņam inkriminētā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts personu grupā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas l.punktu un 2.punktu par /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli viņam inkriminētā Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu, un tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts personu grupa.

Izvērtējot /pers. A/ personību noskaidrots: dzimis /datums/, Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, nestrādā, paziņotās dzīvesvietas adrese: /adrese A/, agrāk sodīts. Pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2021.gada 11.oktobra spriedumu pēc Krimināllikuma 177.panta otras daļas ar brīvības atņemšanu uz 7 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2021.gada 26.oktobrī. Sods nav izciests. Šobrīd ir spēkā nestājies Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2021.gada 6.decembra spriedums, ar kuru /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 176.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un noteikts sods-brīvības atņemšana uz 1 gadu 8 mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, noteiktajam sodam daļēji pieskaitīts sods, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2021.gada 25.maija spriedumu, un galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 3 gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 gadiem. Lai nepieļautu dubultas sodīšanas nepieļaujamības principa pārkāpumu, galīgais sods šajā lietā nav nosakāms.

Izvērtējot /pers. B/ personību noskaidrots: dzimis /datums/, Latvijas Republikas pilsonis, ar 8 klašu izglītību, neprecējies, nestrādā, deklarētās dzīvesvietas adrese: /adrese B/, Rīga, agrāk sodīts. Pēdējo reizi ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2022.gada 25.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem, kā arī ar Rīgas rajona tiesas 2022.gada 6.maija spriedumu pēc Krimināllikuma 253.panta pirmās daļas ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem. Ņemot vērā, ka abi spriedumi 2022.gada 17.jūnijā nebija stājušies spēkā, galīgais sods šajā lieta nav nosakāms.

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un apsūdzēto personību, apsūdzēto attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī Krimināllikuma 35.pantā noteikto soda mērķi – panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa atzīst, ka /pers. B/ un /pers. A/ sodīšana un labošana ir iespējama piemērojot reālu brīvības atņemšanas sodu par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas būs samērīgs ietekmes līdzeklis.

Tiesa uzskata, ka nav pamata noteikt /pers. A/ un /pers. B/ kādu no Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem, jo atbildību pastiprinoša apstākļa esība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmums lietā Nr.SKK01-74/06).

Vienlaikus norādāms tas, ka apsūdzētie /pers. A/ un /pers. B/ izmantoja savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņu atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet arī no tiesu prakses (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta nolēmums lietā Nr. SKK?232/08).

Tāpat tiesa uzskata, ka nav pamata noteikt un /pers. B/ kādu no Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem, jo atbildību pastiprinoša apstākļa esība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinoša apstākļa esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmums lietā Nr.SKK01-74/06).

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka soda mērķi var sasniegt vienīgi piemērojot apsūdzētajam /pers. B/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un 193.panta otrajā daļā brīvības atņemšanas sodu tuvu brīvības atņemšanas soda minimālajai robežai.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka soda mērķi var sasniegt vienīgi piemērojot apsūdzētajam /pers. A/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā brīvības atņemšanas sodu tuvu brīvības atņemšanas soda minimālajai robežai.

Pie šāda soda noteikšanas tiesa ņem vērā to, ka /pers. A/ un /pers. B/ jau iepriekš ir tiesātas personas par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, un, neskatoties uz iepriekš jau piemērotajiem brīvības atņemšanas sodiem, nekādus secinājumus nav izdarījuši.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ atzīstams par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodāms

ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, kas būs taisnīgs un samērīgs ietekmes līdzeklis.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāms šajā procesā aizturēšanā pavadītais laiks 2021.gada 13.oktobris (viena diena).

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ atzīstams par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodāms ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem, kas būs taisnīgs un samērīgs ietekmes līdzeklis.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ atzīstams par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, un sodāms ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas, kas būs taisnīgs un samērīgs ietekmes līdzeklis.

Ņemot vērā to, ka šajā lietā nav arī kādi īpaši apstākļi, kādēļ sodi būtu saskaitāmi pilnīgi, attiecībā uz sodu saskaitīšanu piemērojams daļējas saskaitīšanas princips un saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu /pers. B/ galīgais sods nosakāms daļēji saskaitot piespiestos sodus – brīvības atņemšana uz 10 (desmit) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. B/ brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitāms šajā procesā aizturēšanā pavadīto laiks 2020.gada 9.septembra līdz 2020.gada 11.septembrim (divas dienas).

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu. Savukārt minētā panta otrajā daļā norādīts, ka kompensācija ir krimināltiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā brīvprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Kriminālprocesa likuma 22.pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. C/ pieteiktā materiālā kaitējumu kompensācija ir pamatota. Tiesai nav pamata apšaubīt pieteiktās materiālās kaitējuma kompensācijas apmēru.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka no /pers. A/ un /pers. B/ solidāri piedzenama par labu /pers. C/ materiālā kaitējuma kompensācija 264,95 EUR (divi simti sešdesmit četri *euro*, 95 centi) apmērā, kas pieteikta par noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā. Savukārt no /pers. B/ par labu /pers. C/ piedzenama materiālā kaitējuma kompensāciju 34,80 EUR (trīsdesmit četri, 80 centi) apmērā, kas pieteikta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā (maksājuma kartes izmantošana).

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 6.punktu procesuālie izdevumi ir samaksa advokātam, kad izdevumus par juridisko palīdzību sedz no valsts līdzekļiem.

Kriminālprocesa likuma 368.panta pirmajā daļā noteikts, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumus.

Tiesas izmeklēšanā tiesa nekonstatēja pamatu apsūdzētā /pers. B/ atbrīvošanai no procesuālo izdevumu samaksas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturto daļu. Ņemot vērā minēto, procesuālie izdevumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu 42,35 EUR apmērā piedzenami no apsūdzētā.

Ņemot vērā to, ka /pers. A/ atrodas brīvības atņemšanas vietā un izcieš sodu, nav pamata atzīt, ka viņš varētu izvairīties no soda izpildes, līdz ar to drošības līdzeklis nav piemērojams.

Tāpat tiesa atzīst, ka nav pamata atzīt, ka /pers. B/ varētu izvairīties no soda izpildes, līdz ar to drošības līdzeklis nav piemērojams.

CD diski 4 gb. atstājami glabāties pie krimināllietas materiāliem.

Lietiskais pierādījums - SEB bankas norēķinu karte – saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas 1.punktu pēc sprieduma spēkā stāšanās – iznīcināms, kā lieta bez vērtības.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 12.panta 1.[1]daļu un Kriminālprocesa likuma 520.pantu,

nosprieda:

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. A/, personas kods /personas kods/, brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt šajā procesā aizturēšanā pavadīto laiku 2021.gada 13.oktobri (viena diena).

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 4 (četriem) mēnešiem.

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu /pers. B/, personas kods /personas kods/, galīgo sodu noteikt daļēji saskaitot piespiestos sodus – brīvības atņemšana uz 10 (desmit) mēnešiem, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu /pers. B/, personas kods /personas kods/, brīvības atņemšanas soda termiņā ieskaitīt šajā procesā aizturēšanā pavadīto laiku 2020.gada 9.septembra līdz 2020.gada 11.septembrim (divas dienas).

Apmierināt cietušā /pers. C/ pieteikumu par materiālā kaitējuma kompensācijas piedziņu.

Piedzīt solidāri no /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/ materiālā kaitējuma kompensāciju 264,95 EUR (divi simti sešdesmit četri *euro*, 95 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/ materiālā kaitējuma kompensāciju 34,80 EUR (trīsdesmit četri, 80 centi) apmērā.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu valstij procesuālos izdevumus 42,35 EUR (četrdesmit divi *euro,* 35 centi) par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības sniegšanu. Procesuālie izdevumi iemaksājami Valsts kases kontā: reģistrācijas Nr.900000050138; Saņēmēja iestāde Valsts kase, Bankas kods: TRELLLV22, konta numurs LV68TREL1060001239300 (maksājuma uzdevuma mērķī norādīt notiesātā vārdu, uzvārdu un personas kodu, kā arī krimināllietas numuru).

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. A/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par materiālā kaitējuma kompensācijas un procesuālo izdevumu piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Uzlikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, un /pers. A/, personas kods /personas kods/, par pienākumu iesniegt tiesai dokumentu, kas apliecina materiālā kaitējuma kompensācijas atmaksu un procesuālo izdevumu samaksu.

Nepiemērot /pers. A/, personas kods /personas kods/, drošības līdzekli.

Nepiemērot /pers. B/, personas kods /personas kods/, drošības līdzekli.

CD diskus 4 gb. atstāt glabāties pie krimināllietas materiāliem.

Lietisko pierādījumu SEB bankas norēķinu karti pēc sprieduma spēkā stāšanās – iznīcināt.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt apelācijas kārtībā 10 (desmit) dienu laikā no tā pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības diena 2022.gada 18.augusts.

Tiesnese Z. Studente